

МОЯ МРІЯ ЗБУЛАСЯ!

Щиро кажучи, не звик писати публіцистичні тексти. Адже сучасний радійний дискурс трохи відрізняється від “тих” стандартів, яких нас навчали на кафедрі телерадіомовлення. Але спробую... Згадую далекий 1995 рік, 26 грудня. Лікарня “на Топольній”. Я після операції (видалення апендикса) відходжу від наркозу. Батьки біля мене, і тут в анестезійному маренні роблю безапеляційну заяву мамі: “Я не хочу бути медиком... А мрію стати журналістом...” Мама проплакала 2 години в лікарняному коридорі і вирішила, що “хай хоч хтось з нашої родині має те, що хоче”...

І саме з цього моя мрія почала потихеньку збуватися. Звичайно, спершу все почалося з того, що “закинув” у кут підручники з хімії та біології, і взявся за українську мову та історію. Вступивши в “універ” я чітко був впевнений у своєму виборі. Я СТАНУ РАДІЙНИКОМ! І вже з першого курсу рухався у напрямку кафедри радіомовлення та телебачення. Спочатку було трохи нудно. Адже я з перших днів мріяв “заволодіти” мікрофоном. А нам далі пропонували теорію за теорією... Ми хотіли ПРАКТИКИ. Зате завжди буду вдячний першим двом семестрам. Бо саме вони “дали” мені справжніх друзів, з якими спілкуюся досі.

Як результат моїх прагнень практики: з самого початку мого навчання на факультеті журналістики я почав відпрацьовувати на радіостанції. І ось цього року я святкую ювілей – 15 років в ефірі. Останні 10 з них я віддав радіо “Львівська Хвиля”, де працюю автором та ведучим як розважальних програм, так і серйозних проєктів. Два роки поспіль (2010, 2011) перемагав у номінації “кращий радіоведучий року”. А з 2012 став викладати радіосправу на магістерській програмі з журналістики Українського католицького університету. Коли аналізую свій “творчий шлях”, то чітко розумію, що все, що у ньому було, це, безперечно, мій успіх. І, безумовно, моє навчання на кафедрі телерадіомовлення є серйозною брилою у фундаменті моєї успішності.

Про радійника Андрія Великого інформгентство “Медіастар” у своєму випуску ТОП-100, 2012 рік, називаючи його “Улюбленцем радіопубліки” пише: Андрій Великий, ведучий на радіо “Львівська хвиля”, з’явився в радіоефірі ще у 2000 році, і з того часу незмінно тішить слух львівських слухачів. У своїй роботі завжди намагається передавати слухачам емоції, щоб передачі були справді цікавими. Він веде на “Львівській хвилі” ранкове шоу “Все й одразу”, також має дві авторські передачі: “Бос-шоу” та “Без фальші”. За словами Андрія Великого, ранкове шоу є найголовнішою програмою на радіо, адже слухачі радше слухають приймач зранку, ніж увечері. Проте, незважаючи на свою любов до “Все й одразу”, Андрій Великий страждає від хронічного “недосипання”, адже він стверджує, що за стилем життя – “сова”. Тричі Андрію випадав шанс працювати на відомих київських радіостанціях, але він відмовився. Адже за словами Андрія Великого, столиці необхідні україномовні радіоведучі, які за чималі суми повинні виставляти себе на посміховисько. На кшталт сидіти в студії з російськомовною ведучою, яка розповідає про розумне, добре, вічне, а такий собі “хохол” постійно її перебиває та перепитує.

Великий Андрій,
радіожурналіст “Львівської хвилі”